

gati mora in da tudi mila naša domovina veselejših dni dočaka.

Zato z vsem slovenskim narodom iz lastnega prostega nagiba radostni hitimo Vaši Ekscelenciji popolno naše zaupanje razodeti, zahvaljevaje se ob enem Vam, visokorodni Gospod grof in Vašemu ministerstvu za iskreno prizadevanje k osvoboditvi milega našega naroda.

Slava Vaši Ekscelenciji, voditelju poštenega ministerstva!!

Ozir po svetu.

Hudodelstva pri Nemcih.

Če se pri nas ali kjer si bode na Slovenskem kak pretep ali kaka druga enaka nerednost pripetila, brž jo prinese „Tagblatt“ ljubljanski, tržaška „Triesterica“ ali graška „Tagespošta“. Če pa se take grozovitosti godé, kakor jih beremo v nemškem časniku „Germania“, pri Nemcih, še Tagblattovci ne črhnejo ne. Mi s tem nečemo zagovarjati domačih nerodnosti, ker nas vselej srcé zaboli, kedar kaj tacega slišimo, al le kazati hočemo, da na Nemškem, kjer je po Tagblattovcih „kultura“ domá, se godijo še vse strašnejše reči in da po takem, na priliko, iz Berolina se mi Slovenci ne bomo izposojevali omike.

„Germania“ piše, da pri svitem dnevu se morijo ljudje po ulicah in z revolverji strela na memogredoče v Berolinu, stolnem mestu cesarja „von Gottes Fügung“. 18 do 20 let stari hudodelci doprinašajo taka hudodelstva s tako izurjeno roko, da onih 1200 policajev, ki jih Berolin ima, ne more zabraniti taka početja. Po uradnih poročilih znaša število ljudi, ki od ropa živijo, okoli 60.000; v tem številu pa niso tiste ženske, ki od — živé. V prvih 3 mesecih letos je sodnija 390 mladih hudodelcev pod 14. letom zasačila. To je statistika iz prav nemških — pruskih — časnikov. Dalje piše „Germania“ tako-le: „Kako zeló se je pošteno življenje v Berolinu pogreznilo v blato, kaže to, da že več časa sem se klatijo ljudje okoli mestne sodnije, ki se posameznim strankam proti plačilu za priče ponujajo. Nedavno je tak berolinsk klatež na ulicah stopil pred nekega gospoda s temi-le besedami: „Če iščeta kake priče, častiti gospod, vzemite mene; jaz prisegam za polovico cenejše kakor moji tovarši; oni zahtevajo 10 grošev, jaz le 5“. — Drug časnik naznanja, da na Nemškem leto in dan okoli 40.000 ljudi za pijanostjo pogine. Največ pijancev šteje Parska dežela. Letos ni bilo ondi nobenega žegnanja, da bi tudi v najmanji vasi ne bilo pretepa, po katerem je kdo mrtev obležal ali hudo ranjen bil.

In po vsem tem se Nemčija hvalisa za sedež kulture! In „Tagblatt“ molčí o vsem tem? Zakaj neki, ko vendar vsako muho na Kranjskem napne v vola!

Dopisi.

Trst 17. dec. — Slavna zmaga kranjskih Slovencev nas je Primorco napolnila z nepopisljivim veseljem. Vrli Kranjci! pokazali ste čvrsto, da še niste podlaga tujčevi péti in da je odkljenkalo njihovim namenom. Slava naj Vam toraj, dragi bratje, doní od sinje Adrije! Zopet ste zrušili vogelni kamen onega orjaškega mosta, kterege so naši tlačitelji naroda do Adrije zidali. Tudi nas zadene vaša sijajna zmaga; italijanissimi vidijo v tej že zapreko, ktera njih skrivno politiko vničuje. V veliko čast si štejem, pisalec teh vrstic, da ste Ločani, katerim tudi jaz pripadam, vkljub vsem agitacijam a la Pogatschnigg, kateri še v krčmo ne gré, kjer jeli

Slovenec, soglasno s Kranjci volili narodnega poslanca gosp. Jugovica. (Kon. prih.)

Iz Kostela 13. dec. (O naši volitvi dež. poslanca.) Dovolite, ljube „Novice“, v imenu naroda, resnice in pravice sledečim vrsticam prostor v prihodnjem listu. Reč je ravno sedaj gorka in tako v principu važna, da zasluži narodu oznanjena biti. Je namreč ena epizoda iz silnega volilnega boja v mestu Kočevskem 12. decembra 1871. leta. Ker ravno iz tega nepozabljivega bojišča pridem in sem se čez noč toliko opočil, da more pero gladko teči, zato pričnem.

Vaš večletni naročnik in vrli mož Jože Žagar iz Kostela (Ajbel) je bil izvoljen za volilnega moža, in ker je že mnogokrat volil za deželni zbor kranjski, kdo bi bil mislil, da mu bo naenkrat volilna pravica odrečena? Poslušaj tedaj narod slovenski, kako se je to godilo! Prvotne volitve Kostelske je vodil sam c. k. okrajni glavar gosp. Fladung in na tanko preiskaval slehernega volilca pravico, kar je vse hvale vredno, in 65 let starega moža Jožeta Žagarja je pustil voliti in voljenemu biti, zato mu jetudi izkaznico včeraj pred volitvijo po svojem uradniku izročil. Ko je bila včeraj volilna komisija (5 liberalcev, 2 narodnjaka) ustanovljena, med drugimi zaprekami vstane en najet Kočevar in se pritoži zarad volilnega moža Jožeta Žagarja iz Ajbelna hiš. št. 10, češ, da premalo davka plačuje. Urno teče Jože Žagar v c. kr. davkarijo in prosi za izpisek svojih davkov. A kaj čuje v c. kr. davkariji? „Čemu Vam bo izpisek ta? včeraj 11. decembra 1871. leta je glavár Fladung vse naše akte prebrnil, on mora tedaj vedeti pri volitvi, koliko Vi davkov plačujete?“ Mož ni dobil zaželenega izpiska od davkarije in ni mogel ker ni smel voliti. Al čujte! kako se je pl. Fladung vjel! Obče znani glavar kočevski je samo gledal v davkariji, koliko Jože Žagar plačuje davka v Ajbelnu hiš. št. 10 od grunta in od gostilnice, ne pa koliko na Vrhu hiš. št. 5 in koliko v Prežuli št. 1 (tukaj še do novega leta 1872., ker je ravno zdaj ta grunt prodal). Kristus je kralja Heroda zval lisjaka, gotovo ni zoper čast Fladungovo, da si je včeraj ravno to imé zaslužil, ker je gotovo tudi majhen kralj vselej večje časti vreden ko velik glavar okrajni! — Da smo slovenski volilci zoper to ravnanje Fladungovo protestovali, lahko si mislite. Al nasledkov tega ravnanja ne smem zamolčati. Po neizmerno težavni pa ravno zato slavniši in slajši zmagi je počil le en glas med volilci, da glavar Fladung ni nikakor več sposoben za svojo službo, nemogoč na svojem mestu, celó Kočevarji so se jokali in zdihovali, da imajo tacega političnega siromaka za okrajnega glavarja in da faktično istino povem, volilni mož Anton Curel iz Kočevske občine Hinterberg (Novih lazov, fara Reka), kateri celó ni hotel voliti vpricho takega ravnanja glavarjevega, je prosil naznaniti svetu, kaj je govoril že tolikrat omenjeni okrajni glavar občinskemu predstojniku, to je, županu iz Novih Lazov (Hinterberga), ko mu je nemško izkaznico pred volitvijo izročiti dal: „Wenn Sie nicht unsere liberalen Kandidaten wählen, so dürfen Sie nie mehr in meine Kanzlei kommen“. Ipsissima verba! Toraj župan občinski ne sme več k svojem glavarju okrajnemu v kancelijo stopiti, ako ne voli po tirjatvi paševi! Oznanite to, mile „Novice“, da bo čula cela zemlja slovenska, da bo čula Avstrija, da bo tudi druga Evropa zvedela, koliko prostost imajo kočevski volilci leta 1871. pod komando glavarja pl. Fladunga! Za istino to stojimo trdni ko sinja skala volilni možje kostelski in Osivniški, — deset mož! — Le memogredé omenim, kako smo vjeli lisjaka pl. Fladunga pri tem, da nam je vzel enega mladega volilca (g. kaplana Pečnika iz Sodražice); mi smo mu